

आरण्यकाण्डं

१५

इत्युक्तः स तथा तत्र चतुर्दश निशाचरान् ।
आदिदेश खरः क्रुद्धो राज्ञसान्तकोपमान् ॥ २० ॥
मानुषौ शस्त्रसंपन्नौ चोरकृष्णाजिनाम्बरौ ।
प्रविष्टौ दण्डकारण्यं घोरं प्रमदया सह ॥ २१ ॥
तां कृत्वा तौ च दुर्वृत्तावुपावर्तितुमर्हथ ।
ममेयं भगिनी तेषां पातुमिच्छति शोणितं ॥ २२ ॥
मनोरथोऽयमिष्टस्तु भगिन्या मम राज्ञसाः ।
क्षिप्रं प्रसाध्यतामद्य प्रमथ्य स्वेन तेजसा ॥ २३ ॥
युष्माभिर्निर्दुतौ दृष्ट्वा तावुभौ भ्रातरौ रणे ।
इयं प्रीता च तुष्टा च युधि पास्यति शोणितं ॥ २४ ॥
इति प्रतिसमादिष्टा राज्ञसाः शूलपाणयः ।
तत्राज्ञमुस्तया सार्धं मेघा वातेरिता इव ॥ २५ ॥
ततो ययुस्ते परमप्रहारिणः
प्रकम्पयन्तः पृथिवीं सकाननां ।
खराज्ञया रामरणावमर्दने
कृतोद्यमा दैत्यवरा इवाकृवे ॥ २६ ॥

इत्यार्षे रामायणे आरण्यकाण्डे राज्ञसप्रयाणं
नाम पञ्चविंशतितमः सर्गः ॥